

РОЛЬ КОМУНІКАЦІЙ У ПРОЦЕСІ ВПРОВАДЖЕННЯ УПРАВЛІНСЬКИХ ІННОВАЦІЙ

Визначено актуальність успішного використання комунікацій у процесі впровадження управлінських інновацій в систему публічного управління. Проаналізовано основні сфери зовнішніх і внутрішніх інноваційних комунікацій у процесі впровадження управлінських інновацій в систему публічного управління.

Актуальність успішного використання комунікацій у процесі впровадження управлінських інновацій в систему публічного управління полягає у тому, що навіть найґрунтовніше розроблена стратегія впровадження управлінських інновацій не принесе бажаних результатів, якщо не буде сформований відповідний механізм її реалізації, що передбачає, зокрема, й формування системи інноваційних комунікацій.

Термін «комунікація» походить від лат. *communicatio*, що означає «єдність, передача, з'єднання, повідомлення». Соціальні комунікації, як правило, розглядаються як процес спілкування, обміну думками, знаннями між людьми або певними соціальними системами, а також спільна діяльність, у ході якої виробляється спільний погляд на речі та дії з ними. В організації інноваційної діяльності найбільш важливими є такі функції комунікацій, як інформаційна (передача інформації) та прагматична (спонукання людини до певної реакції або дії) [2].

Комунікація, таким чином, виступає у ролі рушійного фактору у впровадженні управлінських через міжособистісний обмін інформацією його користувачів та зацікавлених впроваджувачів під час спеціально організованих заходів (робочих нарад, науково-практичних конференцій та семінарів, круглих столів), а також – шляхом цілеспрямованого поширення кращого інноваційного досвіду ЗМІ з метою з'ясування проблемних питань, зменшення соціального спротиву нововведенню, вироблення практичних рекомендацій та пропозицій для успішного досягнення результату [3, с. 115].

Отже, можемо констатувати, що у процесі впровадження управлінських інновацій у систему публічного управління комунікації відіграють важливу роль і набувають ознаки інноваційності, що дає підстави характеризувати їх як інноваційні комунікації.

Узагальнене визначення інноваційних комунікацій – це процес обміну інформацією між об'єктами та суб'єктами комунікаційного процесу із застосуванням інновацій в області інноваційно-комунікаційних технологій [3, с. 129].

Інноваційні комунікації необхідно розглядати з двох точок зору:

– внутрішні: система обміну актуальною інформацією щодо особливостей процесу впровадження управлінських інновацій між управлінцями-впроваджувачами на рівні конкретного структурного підрозділу органу публічної влади, а також – між іншими структурними підрозділами;

– зовнішні: система обміну інформацією щодо поширення, моніторингу та аналізу реалізації процесу впровадження управлінських інновацій на горизонтальному рівні у системі публічного управління.

Варто зазначити, що роль зазначених видів інноваційних комунікацій змінюється на різних етапах впровадження управлінських інновацій у систему публічного управління:

– на початковому етапі впровадження управлінських інновацій у систему публічного управління (при розробці цілей та змісту інноваційної стратегії впровадження) – внутрішні та зовнішні інноваційні комунікації майже рівнозначні: джерела інформації та інноваційних ідей у сучасних умовах дуже різноманітні, формування орієнтирів інноваційної стратегії відбувається всередині системи публічного управління на різних рівнях, але, разом з тим, потребує і зовнішніх інформаційних впливів для визначення перспективності планів;

– на етапі реалізації управлінських інновацій – втілення інноваційних проектів потребує активного розвитку внутрішніх інноваційних комунікацій – для глибшого розуміння та сприйняття інноваційних задумів всіма учасниками інноваційної діяльності, розподілу функцій та координації діяльності між структурними підрозділами органу публічної влади як по горизонталі, так і по вертикалі; постійного інформування про хід та результати, зокрема й невдачі, реалізації стратегії, створення механізмів «зворотного зв'язку» між колективом та керівництвом;

– на етапі активного використання інноваційного управлінського продукту (як правило, адміністративної/публічної послуги) у повсякденній управлінській діяльності і взаємодії із основними споживачами – громадянами, або ж апробація інноваційних змін у діяльності конкретного органу публічної влади – використовуються активно зовнішні інноваційні комунікації.

У Табл. 1. подано основні сфери зовнішніх і внутрішніх інноваційних комунікацій у процесі впровадження управлінських інновацій в систему публічного управління.

Табл. 1. Основні сфери зовнішніх і внутрішніх інноваційних комунікацій у процесі впровадження управлінських інновацій в систему публічного управління.

Типи інноваційних комунікацій	Сфери реалізації
Внутрішні	✓ збирання, систематизація та накопичення інформації (наукової, технологічної, маркетингової тощо) для розробки та реалізації процесу впровадження управлінських інновацій у систему публічного управління; ✓ постановка завдань інноваційного пошуку, визначення перспективних сфер розвитку системи публічного управління;

	<ul style="list-style-type: none"> ✓ формування з працівників органу публічної влади творчого колективу, залучення їх до інноваційної діяльності, нейтралізація можливого опору нововведенням; ✓ власне процес впровадження управлінських інновацій у систему публічного управління,
Зовнішні	<ul style="list-style-type: none"> ✓ залучення зовнішніх джерел інформації, досвіду, технологій; ✓ поширення інноваційних послуг у системі публічного управління; ✓ презентації внутрішніх інноваційних змін у діяльності як окремого структурного підрозділу органу публічної влади, так і усієї системи публічного управління з метою підвищення їх управлінського іміджу та покращення репутації серед громадян країни як основних споживачів інноваційних управлінських послуг; ✓ захисту прав інтелектуальної власності на інноваційні рішення у системі публічного управління

Таким чином, створення ефективної системи управління під впливом інноваційних змін, що дає змогу системі публічного управління на різних рівнях вчасно адаптуватися до викликів зовнішнього середовища, підвищує якість управлінської діяльності, впливає на перспективи виходу із кризових ситуацій, є запорукою її стабільного розвитку. Зазначені властивості інноваційних комунікацій проявляються завжди, коли воно наповнене інноваційними потоками, що мають певну цільову спрямованість і динаміку у процесі впровадження управлінських інновацій у систему публічного управління.

Література

1. Божук Л. Аспекти впровадження інноваційних комунікацій в управління організацій. *Інформація, комунікація, суспільство 2021*: матеріали 10-ї Міжнародної наукової конференції ICS-2021. 2021. С. 128-131. URL:http://ics.skid-lp.info/ics_2021.pdf
2. Єгоричева С.Б. Роль комунікацій у процесі реалізації банківських інноваційних стратегій. *Електронний архів Полтавського університету економіки і торгівлі*. 2010. URL:oai:dspace.puet.edu.ua:123456789/663/
3. Попов С.А., Панченко Г.О. Інноваційний розвиток системи органів публічної влади: стратегічний підхід: навч. посіб. 2018. 284 с.